

hvorvidt en Ordre er lovmedholdelig eller ej, indberetter han det til Ministeren, og saa træffer vedkommende Minister Decision med Hensyn til, om det er lovmedholdeligt eller ikke. Dette er imidlertid en principiel og væsentlig Fejl, thi derom kan Ministeren i Virkeligheden ikke decide, idet Ordren i en vis Forstand er givet af vedkommende Generaldirektør paa Ministerens Vegne, fordi den eneste ansvarlige Chef for Administrationen, vi kende, er Ministeren. Ministeren kommer altsaa i Virkeligheden ved at decide til at træffe Afgørelse i sin egen Sag, og saa mangle vi altsaa et Overled der, idet der ingen Kontrol er med, om Ministeren har givet den rigtige Decision. Den Opgave, en Statsrevision har at løse, er at bedømme, om de Ordre, der ere givne enten paa Ministerens Vegne af Generaldirektøren eller derved, at Ministeren har decideret, ere lovmedholdelige, og dette er en Opgave for et særligt Kontrolapparat.

I Fællesforfatningen af 1855 har man blandet de to Ting, Opgaven for en Statsrevision i dens nuværende Form og Opgaven for et særligt Kontrolapparat, sammen, og det har man ogsaa gjort senere, f. Eks. i den sidste Kommission, som det høje Ting nedsatte omtrent ved dette Aarhundredes Begyndelse. Resultatet af denne Kommission var et Forslag, som var forfattet af det daværende Medlem fra Valby (Oscar Hansen). Dette Forslag havde den samme Fejl; man havde ikke forstaaet, at man skulde ikke have alle Postregnskaber til Undersøgelse, altsaa ikke de samme Opgaver, som Revisionen for Øjeblikket har; man skulde kun undersøge, hvorvidt Udgifts- og Indtægtsordrer ere lovmedholdelige; den, som skal undersøge det, maa være en Autoritet, som staaar overfor og udenfor Administrationen og er underlagt Rigsdagen.

Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes en saadan Autoritet skal organiseres. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men man kunde tænke sig det paa den Maade, som man har det i andre Lande, at man havde et embedsmæssig organiseret Revisionsdepartement, som foretog de Forretninger og gjorde Indstilling til et Rigsdagsudvalg; saaledes er det i England, og saaledes er det i Virkeligheden praktisk talt i Tyskland og til Dels ogsaa i Belgien.

Naar vi nu gaa tilbage til den Sag, som har givet Anledning til Diskussionen, nemlig dette Telegrafspørgsmaal, er Revisionen her bleven udsondret paa en sær-

egen Maade indenfor Administrationen; det er ogsaa Tilfældet med en vis Revision overfor Statsbanedriften, og det er disse Funktioner, som egentlig burde være hos en Statsrevision. Men Mangelen er den, at Ministeren selv deciderer. Med Hensyn til denne Sag har det været fuldstændig bekendt for Revisionen, at her er sket noget ulovligt, noget, som ikke er i Overensstemmelse med Finansloven. Men den Maade, hvorpaa Ministeren har forholdt sig, har medført, at der intet er sket og intet kunde ske fra dette Revisionskontors Side i denne Sag. Jeg tillod mig forleden at fremsætte et Forslag, ikke til en endelig og definitiv Ordning af denne Sag, men kun for at komme ind i bedre Tilstande paa det bestaaende Grundlag. Dette Forslag gik ud paa, at dette særlige Kontor, som altsaa har Revisionen af Budgetforvaltning vedrørende Telegraf- og Jernbaneadministrationen, og som let kunde udvides til ogsaa at have Revisionen af Budgetforvaltningen vedrørende Postvæsenet, gennem Finansministeren skulde tilstille Statsrevisionen sine Antegnelser med de dertil hørende Decisioner. Derved vilde Statsrevisionen i sin nuværende Skikkelse være i Stand til med Hensyn til Udførelsen af Finanslovens § 6 at følge med og vide Besked om en hel Mængde Ting, som den i Øjeblikket ikke ved og ikke kan faa at vide, saa længe den ikke selv har Adgang til de Bilag, som høre til disse store Forvaltningsregnskaber. Dette Forslag, som jeg tillod mig at fremsætte forleden Dag, vil jeg benytte Lejligheden at anbefale til Finansministerens Velvillie.

Halsted: Jeg skønner ikke bedre, end at det ærede Medlems Udtalelser faldt nøjagtigt sammen med mine, nemlig, at disse Revisionsanstalter bør være absolut uafhængige af Regeringen. Det var det, jeg hævdede, men det kom han selv til at sige. Fejlen i den nuværende Revision ligger i, at Ministeren skal decide i sin egen Sag. Derfor bør man først gøre Revisionsanstalterne absolut uafhængige af Ministeriet. Saa kan jeg for øvrigt være enig med det ærede Medlem i, at naar Opgaven for Statsrevisionen i sin nuværende Form, altsaa Rigsdagens tilforordnede, væsentlig bliver at gennemgaa Antegnelser, Kritik af Fejl og Mangler i Administrationen, saa faar Rigsdagen en helt anden Opgave end nu og kommer til at øve den Kontrol, man havde tænkt. Der er altsaa slet ingen Uenighed mellem det ærede Medlem og mig paa dette Punkt. Jeg synes kun, det